

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ

ВРАГОВЕ

chitanka.info

Близо до дола в кантона, край шосето, живееше старият кантонер дядо Ламби. Той беше малко глух и като всеки стар човек обичаше да си подрямва. Край каменната къща, със зелено боядисани прозорци, имаше просторна ливада. В нея се виждаха няколко бели кошера с пчели. Цял ден там кудкудячеха кокошки и гърлено кукуригаха петли.

Веднъж, когато старецът спеше блажено под цъфналите овошки край шосето, лисицата грабна най-хубавата ярка и я отнесе на своите лисичета, скрити в отсрещната гора. Старецът се тюхка, ядосва се, заложи клюса да хване лисицата и сам започна да пази кокошките си с пушка в ръка. Но понеже си посрѣбваше, скоро заспиваше. Една след друга лисицата отнесе кокошките му. Най-после тя грабна и червения петел, с който дядо Ламби се гордееше.

Тогава той се закле да я убие. Обходи навред гората да дири леговището ѝ. Но като не го намери, слезе в дола.

През нощта бе валил буен пролетен дъжд, та по калната, плъзгава земя личеха следите на всяко животно, което беше минавало тук призори.

Старецът се промъкваше между гъстите клони приведен, с поглед, втренчен в земята. Той скоро откри едва видимите пътечки към язовината и видя по тях плоските, дълги следи на язовец.

„Ей че голям заек ходи тъдява“ — каза си дядо Ламби, понеже не разбираше много от следи. Но един клон шибна фуражката му и я събори. Той се наведе да я вземе и забеляза върху влажната глина кръгла, лисича следа и едно червено перо.

Старецът се ухили от радост и бързо тръгна по пътечката.

В това време язовецът лежеше под една голяма плоча, близо до дупката си. Щом чу човешките стъпки, той трепна, ослуша се и тозчас се мушна под земята.

След малко от тъмната дълбина на своето леговище той видя зачервеното, старческо лице да наднича от входа на дупката.

— Пипнах ли те, гиди дяволе — мърмореше кантонерът, като си мислеше, че е открил жилището на лисицата. — Гледай сега как ще те настани дядо ти Ламби!

Язовецът се отдръпна дълбоко под земята и оттам чуваше как старият ходи нагоре-надолу и нещо си мърмори.

Най-напред кантонерът обходи всички дупки и ги запуши с камъни и пръст, като остави само две. На едната застана с пушка в

ръка, а другата напълни със съчки и шума и ги запали.

Лютив дим изпълни дупката. Язовецът кихна и отстъпи в най-отдалечените кътчета. Но димът проникваше навред. Тогава, за да се запази, той издигна стена от пръст между себе си и дима.

Ала старецът бе упорит. Щом огънят не помогна, взе търнокоп и до вечерта разкопава язовичата дупка. Подземните входи все пак сякаш нямаха край. Той копа все по-упорито, но нито веднъж не достигна лисицата, която в това време спокойно лежеше в гората. Галериите отиваха все по-дълбоко в брега на дола. Най-сетне нарами търнокопа и си тръгна.

Дълго време язовецът се вслушва във влажната и тъмна дупка, където се задушаваше. Едва когато се убеди, че човекът си е отишъл, той излезе с големи усилия навън и под слабата светлина на месеца видя своето разкопано жилище и пресните ями край него. Той тичаше насам-натам и тъжно скимтеше. После избяга към гората и вече не се върна.

Старата лисица тъкмо това чакаше. След няколко дни поведе четирите си лисичета и свободно се пресели в една полусъборена галерия на някогашната язовина. Тя не се боеше от нищо, но не

нападаше вече кокошките край кантона, защото не искаше да има работа с човека, докато малките не са израсли.

Скоро край дупката се търкаляха изглозгани заешки кости и всякакви пера, а с тях и един червеникав парцал и една ярешка опашка, донесени кой знае откъде, за да си играят лисичетата с тях.

Цял ден те спяха, заврели острите си муцуни в златистия кожух на майка си. Чак привечер, когато тя ги напускаше да отиде на лов за мишки из нивите, те се боричкаха из дола или смълчани и учудени гледаха големия червен месец, който ги дебнеше между клоните на дърветата.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.